

1	2	3	4
18	25	154	277
25	28	277	486
2 osie			
23	28	182	268
28	33	531	736
33	38	736	1118
38	44	995	1472
3 osie			
36	38	586	816
38	44	816	1109

85

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 stycznia 2002 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718 i z 2001 r. Nr 46, poz. 499) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 28 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 87, poz. 435),
- 2) ustawą z dnia 22 grudnia 1995 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1996 r. Nr 5, poz. 34),
- 3) ustawą z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153),
- 4) ustawą z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776),
- 5) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668),
- 6) ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887),
- 7) ustawą z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550),
- 8) ustawą z dnia 17 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi

Skarbu Państwa, ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, ustawy o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest, ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego oraz ustawy o ułatwieniu zatrudnienia absolwentom szkół (Dz. U. Nr 154, poz. 1793)

i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 20, 22, 24 i 25 ustawy z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 1), które stanowią:

„Art. 20. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 października 1934 r. — Prawo upadłościowe (Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 45;
- 2) w art. 131 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

«§ 1a. O nieudzieleniu zezwolenia przez radę wierzycieli na dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa syndyk niezwłocznie zawiadamia kierownika wojewódzkiego

urzędu pracy właściwego ze względu na siedzibę przedsiębiorstwa, który, w terminie 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia, może zgłosić sądowi umotywowany sprzeciw. Do czasu rozstrzygnięcia sprzeciwu syndyk jest obowiązany nadal prowadzić przedsiębiorstwo.»;

3) w art. 204 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

«1) koszty postępowania upadłościowego oraz koszty postępowania układowego poprzedzającego ogłoszenie upadłości; wydatki połączone z zarządem i likwidacją masy upadłości, nie wyłączając podatków i innych danin publicznych; należności za pracę i renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci; wsparcie dla upadłego i jego rodziny oraz ciężące na nim należności alimentacyjne, jak również koszty ostatniej choroby i zwykłego pogrzebu upadłego;».

„Art. 22. W ustawie z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 84) skreśla się art. 15.”

„Art. 24. Po rocznym okresie obowiązywania ustawy Minister Pracy i Polityki Socjalnej przedstawi Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej informację o działalności Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Art. 25. Przepisy ustawy stosuje się do świadczeń pracowniczych określonych w art. 6, do których uprawnienie powstało po upływie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.”;

2) art. 2 i 3 ustawy z dnia 28 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 87, poz. 435), które stanowią:

„Art. 2. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 1997 r. osoba, o której mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, zwanej dalej w niniejszym artykule «ustawą», może wystąpić do dyrektora wojewódzkiego urzędu pracy, określonego w art. 7 ust. 2 ustawy, z pisemnym wnioskiem o wypłatę świadczeń pracowniczych wskazanych w art. 6 ustawy, jeżeli nie zostały one zaspokojone przez niewypłacalnego pracodawcę.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać określenie niewypłacalnego pracodawcy oraz rodzaje i wysokość niezaspokojonych świadczeń pracowniczych, zgodnie z art. 6 ustawy. Do wniosku należy dołączyć prawomocne orzeczenie sądowe zasądające na rzecz uprawnionej osoby należność z tytułu świadczenia pracowniczego określonego w art. 6 ustawy i dokumenty potwierdzające przeprowadzenie bezskutecznego postępowania zmierzającego do wyegzekwowania zasądzonej należności albo dokumenty potwierdzające niezaspokojenie świadczenia pracowniczego w postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym prowadzonym wobec niewypłacalnego pracodawcy.

3. Przepis ust. 1 ma zastosowanie do świadczeń pracowniczych wymienionych w art. 6 ustawy, jeżeli uprawnienie do danego świadczenia powstało w okresie od dnia 21 marca 1990 r. do dnia, w którym świadczenie to może być zaspokojone ze środków Funduszu na podstawie niniejszej ustawy, a nie mogło być zaspokojone zgodnie z przepisami ustawy lub rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 11 stycznia 1995 r. w sprawie rozszerzenia zakresu świadczeń pracowniczych podlegających zaspokojeniu ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (Dz. U. Nr 7, poz. 35).

4. Przy realizacji wniosku o wypłatę świadczeń pracowniczych w okolicznościach określonych w ust. 1 i 3 Fundusz wypłaca kwotę odpowiadającą kwocie należności głównej świadczenia pracowniczego, zwaloryzowaną w stosunku do przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z kwartału poprzedzającego kwartał, w którym następuje wypłata tego świadczenia z Funduszu, ogłaszanego dla celów rewaloryzacji emerytur i rent przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski». Wskaźnik waloryzacji stanowi stosunek procentowy między kwotą należności głównej niezaspokojonego świadczenia a kwotą przeciętnego wynagrodzenia w kwartale, w którym świadczenie było wymagalne.

5. Przy realizacji wniosku o wypłatę świadczeń pracowniczych w okolicznościach określonych w ust. 1 i 3 przepisy art. 6a, art. 7 ust. 3 i 4, art. 8 i 9 ustawy stosuje się odpowiednio; przepisy art. 10 ustawy stosuje się odpowiednio, jeżeli w dniu wypłaty z Funduszu świadczenie pracownicze nie było przedawnione.

6. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi w drodze rozporządzenia wzór wniosku, o którym mowa w ust. 2, oraz szczegółowy

tryb postępowania związany z dokonywaniem wypłat świadczeń pracowniczych.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 9 i art. 2 ust. 6, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, oraz art. 1 pkt 16, który wchodzi w życie z dniem 1 marca 1996 r.”;

- 3) art. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 1995 r. o zmianie ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1996 r. Nr 5, poz. 34), który stanowi:

„Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 1996 r., z wyjątkiem przepisów:

- 1) art. 1 pkt 13 dotyczącego art. 27 ust. 1 pkt 3, który wchodzi w życie pierwszego dnia czwartego miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia ustawy,
- 2) art. 2, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1995 r.”;

- 4) art. 172 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153), który stanowi:

„Art. 172. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 167 i 168, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 5) art. 70 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776), który stanowi:

„Art. 70. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r., z tym że:

- 1) art. 6 ust. 7 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1997 r.,
- 2) art. 21 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.,
- 3) art. 31 ust. 1 pkt 2 oraz art. 59 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 6) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), który stanowi:

„Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1—3, 5—10 i 12—36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”;

- 7) art. 127 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887), który stanowi:

„Art. 127. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 24—31, 33, 73 ust. 2, art. 74 ust. 1 i 5, art. 75 ust. 1, ust. 2 pkt 1, 2, 9 i 10 oraz ust. 3, art. 109, 117 ust. 2—4, art. 119 i 120, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia,
- 2) art. 108, który wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1998 r.,
- 3) art. 39 ust. 1—4, który wchodzi w życie z dniem 1 października 1999 r.,
- 4) art. 15 ust. 2, art. 22 ust. 1 pkt 4 i ust. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.,
- 5) art. 22 ust. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.”;

- 8) art. 57 ustawy z dnia 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550), który stanowi:

„Art. 57. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 9) art. 7—10 i 12 ustawy z dnia 17 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, ustawie o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, ustawy o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest, ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego oraz ustawy o ułatwieniu zatrudnienia absolwentom szkół (Dz. U. Nr 154, poz. 1793), które stanowią:

„Art. 7. 1. Pracodawcy dokonują zwrotu środków Funduszowi Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na warunkach określonych przez marszałka województwa do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, należnych z tytułu zarządzonej przez marszałka województwa i uiszczonej wypłaty jednorazowych świadczeń w związku z przejściowymi trudnościami finansowymi pracodawcy oraz z tytułu udzielonych pracodawcom pożyczek, o których mowa w dotychczasowym brzmieniu art. 4 ustawy wymienionej w art. 2 niniejszej ustawy, w wysokości odpowiadającej kwocie składki na ubezpieczenia społeczne od należnych pracownikowi, a niewypłaconych wynagrodzeń za okres, za który wobec niewypłacenia pracownikom przez pracodawcę wynagrodzenia za pracę zostało wypłacone jednorazowe świadczenie.

2. Przepis art. 10 ust. 1 i 2 ustawy wymienionej w art. 2 niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio.

Art. 8. 1. Akcje i udziały w spółkach handlowych, w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037 i z 2001 r. Nr 102, poz. 1117) objęte przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zwany dalej «Funduszem», w zamian dokona-

- nych wkładów niepieniężnych (aportów) nieruchomości przewłaszczonej przez Fundusz za niespłacone wierzytelności Funduszu — przechodzą z mocy prawa w zarząd Agencji Rozwoju Przemysłu S.A., zwanej dalej «Agencją», według wartości nominalnej określonej w umowach spółek.
2. W okresie nie dłuższym niż 3 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dysponent środków Funduszu wyda Agencji, po ustaleniu z nią w drodze umowy przedmiotu wydania i warunków wydania, wszelką dokumentację dotyczącą akcji, udziałów i innych praw wynikających z tej własności.
 3. Agencja, w terminie nie dłuższym niż do dnia 31 grudnia 2003 r., zbędzie akcje i udziały, o których mowa w ust. 1, wykonując do tego czasu prawa Funduszu z akcji i udziałów. Wszelkie kwoty uzyskiwane z tytułu zbycia akcji i udziałów Agencja gromadzić będzie na wyodrębnionym subkoncie bankowym. Po upływie każdego kwartału, licząc od dnia 1 stycznia 2002 r., Agencja odprowadzi na konto Funduszu zgromadzone środki po potrąceniu prowizji, o której mowa w ust. 4, przekazując jednocześnie dysponentowi Funduszu szczegółowy wykaz odzyskanych kwot oraz tytułów ich uzyskania.
 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, określi, w drodze rozporządzenia, zakres i terminy informacji kwartalnych sporządzanych przez Agencję, a także wysokość prowizji, stanowiącą określony procent środków, o których mowa w ust. 3, które Agencja przeznaczy na pokrycie kosztów działań, o których mowa w ust. 1—3.
- Art. 9. Kadencja Rady Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych upływa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
- Art. 10. 1. Do dnia 31 marca 2002 r. utrzymuje się dotychczasowe struktury organizacyjne i zasady funkcjonowania Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, z tym że przewidziane dla Prezesa Krajowego Urzędu Pracy i Rady Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych kompetencje w tym zakresie przechodzą na ministra właściwego do spraw pracy.
2. Do dnia 31 marca 2002 r. pracownicy Krajowego Urzędu Pracy i główny księgowy Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych realizujący zadania na rzecz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz kierownicy i pracownicy Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wykonują wszelkie czynności na rzecz Funduszu na podstawie dotychczasowych pełnomocnictw, o ile nie są sprzeczne z ustawą, o której mowa w art. 2.
3. Z dniem 1 kwietnia 2002 r. kierownicy i pracownicy dotychczasowych Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stają się odpowiednio kierownikami lub pracownikami Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.
 4. Stosunki pracy z kierownikami i pracownikami, o których mowa w ust. 3, wygasają z dniem 30 czerwca 2002 r., jeżeli przed dniem 31 maja 2002 r. nie zostaną im zaproponowane nowe warunki pracy lub płacy na dalszy okres albo w razie ich nieprzyjęcia do dnia 15 czerwca 2002 r.
 5. Pracodawca obowiązany jest powiadomić na piśmie kierownika i pracownika odpowiednio o terminie wygaśnięcia stosunku pracy albo o skutkach nieprzyjęcia nowych warunków pracy lub płacy.
 6. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy przez pracodawcę może nastąpić za wypowiedzeniem.
 7. W przypadku wygaśnięcia stosunku pracy, o którym mowa w ust. 4, lub wypowiedzenia, o którym mowa w ust. 6, kierownikom i pracownikom przysługuje odprawa, o której mowa w art. 8 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136).
 8. Do spraw wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 2, stosuje się przepisy tej ustawy."
- „Art. 12. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r., z wyjątkiem:
- 1) art. 3 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2002 r.,
 - 2) art. 3 pkt 18, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2002 r.,
 - 3) art. 3 pkt 20, który wchodzi w życie z dniem 2 stycznia 2002 r.,
 - 4) art. 6, który wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2001 r."

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 stycznia 2002 r. (poz. 85)

USTAWA

z dnia 29 grudnia 1993 r.

o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje zasady i zakres ochrony roszczeń pracowniczych w razie niemożności ich zaspokojenia z powodu niewypłacalności pracodawcy.

Art. 2. 1. Pracodawcą, w rozumieniu ustawy, jest osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna zatrudniająca pracowników w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, z wyjątkiem zakładów budżetowych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych.

2.¹⁾ Przepisy ustawy stosuje się do pracodawcy będącego osobą fizyczną, a także do pracodawcy będącego jednostką organizacyjną, jeżeli odrębne przepisy nie wyłączają możliwości ogłoszenia jego upadłości i przewidują możliwość jego likwidacji.

Art. 3. 1. Niewypłacalność pracodawcy, w rozumieniu ustawy, zachodzi, gdy na podstawie Prawa upadłościowego:

- 1) ogłoszono upadłość pracodawcy,
- 2) odrzucono wniosek o ogłoszenie upadłości pracodawcy z powodu niezłożenia przez jego wierzyciela zaliczki na koszty postępowania,
- 3) oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości pracodawcy, ponieważ jego majątek oczywiście nie wystarcza nawet na zaspokojenie kosztów postępowania,
- 4) umorzono postępowanie upadłościowe, ponieważ:
 - a) majątek masy nie wystarcza nawet na zaspokojenie kosztów postępowania,
 - b) wierzyciel, na którego wniosek upadłość była ogłoszona, nie złożył zaliczki na koszty postępowania, a zachodzi brak płynnych funduszy na te koszty.

2.²⁾ Niewypłacalność pracodawcy, w rozumieniu ustawy, zachodzi także w razie niezaspokajania roszczeń pracowniczych z powodu braku środków finansowych:

- 1) w okolicznościach stanowiących, zgodnie z przepisami o działalności gospodarczej, podstawę do:
 - a) wykreślenia z ewidencji działalności gospodarczej³⁾ wpisu o podjęciu takiej działalności przez osobę fizyczną,
 - b) cofnięcia koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej,
- 2) przez pracodawcę, wobec którego, na podstawie odrębnych przepisów, jest prowadzone postępowanie likwidacyjne,
- 3) w przypadku faktycznego zaprzestania działalności przez pracodawcę.

2a.⁴⁾ Za dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy uważa się datę postanowienia sądu o ogłoszeniu upadłości, dzień uprawomocnienia się orzeczenia sądownego wydanego w okolicznościach określonych w ust. 1 pkt 2—4, dzień, w którym wystąpiły okoliczności określone w ust. 2 pkt 1 lub 3, albo dzień wszczęcia postępowania likwidacyjnego, o którym mowa w ust. 2 pkt 2.

3.⁵⁾ Minister właściwy do spraw pracy, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, może rozszerzyć, w drodze rozporządzenia, stosowanie ustawy na inne wypadki niewypłacalności pracodawcy.

Art. 4. (skreślony).⁶⁾

Art. 5. 1. Przepisy ustawy stosuje się do pracowników niewypłacalnego pracodawcy, jego byłych pracowników oraz członków rodziny zmarłego pracownika lub byłego pracownika uprawnionych do renty rodzinnej.

¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 czerwca 1995 r. o zmianie ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 87, poz. 435), która weszła w życie z dniem 12 sierpnia 1995 r.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

³⁾ Do dnia 31 grudnia 2003 r., a od dnia 1 stycznia 2004 r. Krajowy Rejestr Sądowy, stosownie do art. 86 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., i art. 88a ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. — Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 101, poz. 1179, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 2).

⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 2 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

⁵⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2001 r. o zmianie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa, ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, ustawy o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest, ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego oraz ustawy o ułatwieniu zatrudnienia absolwentom szkół (Dz. U. Nr 154, poz. 1793), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

⁶⁾ Przez art. 2 pkt 2 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

2. Przepisy ustawy dotyczące pracowników stosuje się odpowiednio do osób, które wykonują pracę zarobkową na innej podstawie niż stosunek pracy, jeżeli z tego tytułu podlegają obowiązkowi ubezpieczenia społecznego.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do małżonka pracodawcy, a także jego krewnych i powinowatych.

4. Krewnymi i powinowatymi, w rozumieniu ust. 3, są dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodzeństwo, rodzice, macocha i ojczym, osoby przysposabiające, wnuki, dziadkowie, zięciowie i synowie, bratowe, szwagierki i szwagrowie.

Rozdział 2

Zakres oraz tryb realizacji roszczeń zaspokajanych przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Art. 6.⁷⁾ 1.^{7a)} W razie niewypłacalności pracodawcy niezaspokojone roszczenia pracownicze podlegają zaspokojeniu ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, powołanego na podstawie art. 12, zwanego dalej „Funduszem”.

2. Zaspokojeniu ze środków Funduszu podlegają należności główne z tytułu:

- 1) jednorazowego odszkodowania pieniężnego przysługującego na podstawie przepisów o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych pracownikowi albo członkom rodziny zmarłego pracownika,
- 2) wynagrodzenia za pracę,
- 3) przysługującego pracownikowi na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów prawa pracy:
 - a) wynagrodzenia za czas niezawinionego przez pracownika przestoju,
 - b) wynagrodzenia za czas zwolnienia od pracy, wynagrodzenia, o którym mowa w art. 92 Kodeksu pracy, oraz wynagrodzenia za czas innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy,
 - c) świadczenia wyrównawczego przysługującego na podstawie przepisów o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych,
 - d) zasiłku chorobowego finansowanego ze środków na wynagrodzenia,
 - e) wynagrodzenia za czas urlopu wypoczynkowego,
 - f) ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy należny za rok kalendarzowy, w którym ustał stosunek pracy,
 - g) odszkodowania, o którym mowa w art. 36¹ § 1 Kodeksu pracy,

h) odprawy pieniężnej przysługującej w razie rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących pracodawcy,

i) odszkodowania, o którym mowa w art. 7a ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136),

4)⁸⁾ składki na ubezpieczenia społeczne należne od pracodawców, o których mowa w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792).

3. Świadczenie wymienione w ust. 2 pkt 1 podlega zaspokojeniu, jeżeli uprawnienie do tego świadczenia powstało w okresie 3 miesięcy poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy albo w okresie poprzedzającym ustanie stosunku pracy przypadającym w czasie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub następujących po tym dniu.

4.⁹⁾ Świadczenia wymienione w ust. 2 pkt 2 i pkt 3 lit. a)—d) oraz pkt 4 podlegają zaspokojeniu za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy albo za okres nie dłuższy niż 3 miesiące poprzedzające ustanie stosunku pracy, jeżeli ustanie stosunku pracy przypada w czasie nie dłuższym niż 6 miesięcy poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w czasie nie dłuższym niż 9 miesięcy następujących po tym dniu.

5. Świadczenie wymienione w ust. 2 pkt 3 lit. e) podlega zaspokojeniu, jeżeli urlop wypoczynkowy został wykorzystany przez pracownika w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających ustanie stosunku pracy, jeżeli okres ten przypada po dniu wystąpienia niewypłacalności pracodawcy.

6. Świadczenia wymienione w ust. 2 pkt 3 lit. f)—i) podlegają zaspokojeniu, jeżeli ustanie stosunku pracy

⁸⁾ Dodany przez art. 103 pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

⁹⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 103 pkt 2 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 8.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

^{7a)} Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 3 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

nastąpiło w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w okresie nie dłuższym niż 9 miesięcy następujących po tym dniu.

7. Świadczenia, o których mowa w ust. 2, podlegają zaspokojeniu także w przypadku, gdy uprawnienie do tych świadczeń powstanie w dniu wystąpienia niewypłacalności pracodawcy lub w dniu ustania stosunku pracy.

Art. 6a.¹⁰⁾ 1. Świadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 1, podlega zaspokojeniu z Funduszu w pełnej wysokości.

2.¹¹⁾ Przy wypłacie należności z tytułu świadczeń określonych w art. 6 ust. 2 pkt 2 i pkt 3 lit. a)—e) — ich łączna kwota za okres jednego miesiąca nie może przekraczać przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, z poprzedniego kwartału od dnia jego ogłoszenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” ogłoszanego na podstawie art. 20 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774, Nr 72, poz. 801 i 802 i Nr 106, poz. 1215, z 2000 r. Nr 2, poz. 26, Nr 9, poz. 118, Nr 19, poz. 238, Nr 56, poz. 678 i Nr 84, poz. 948 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 85, poz. 924, Nr 89, poz. 968, Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1792), z zastrzeżeniem ust. 2a.

2a.¹²⁾ W przypadku gdy wynagrodzenie należne pracownikowi przekracza kwotę, o której mowa w ust. 2, przy obliczaniu należności z tego tytułu uwzględnia się również kwotę składki na ubezpieczenia społeczne, finansowanej ze środków pracownika, od różnicy pomiędzy wynagrodzeniem należnym pracownikowi a wysokością przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2¹³⁾.

3. Wypłata należności z tytułu świadczenia określonego w art. 6 ust. 2 pkt 3 lit. f) nie może przekraczać kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2¹³⁾.

4. Wypłata należności z tytułu świadczeń określonych w art. 6 ust. 2 pkt 3 lit. g)—i) nie może przekraczać dla każdej z tych należności kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2¹³⁾, lub jego wielokrotności, w przypadku gdy wymiar danego świadczenia stanowi wielokrotność wynagrodzenia stanowiącego podstawę do jego ustalenia.

¹⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹¹⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 103 pkt 3 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 8, i art. 2 pkt 4 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 5.

¹²⁾ Dodany przez art. 103 pkt 3 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 8.

¹³⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 4 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 5.

Art. 6b.¹⁴⁾ Minister właściwy do spraw pracy, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może rozszerzyć, w drodze rozporządzenia, zakres świadczeń pracowniczych podlegających zaspokojeniu ze środków Funduszu oraz wydłużyć okres, za który wypłaca się świadczenia z Funduszu, a także podnieść maksymalną wysokość tych świadczeń.

Art. 7. 1.¹⁵⁾ W ciągu jednego miesiąca od dnia wystąpienia niewypłacalności pracodawcy, pracodawca, syndyk, likwidator lub inna osoba sprawująca zarząd majątkiem pracodawcy sporządza zbiorczy wykaz niezaspokojonych roszczeń pracowniczych, zwany dalej „wykazem”, określając osoby uprawnione, o których mowa w art. 5, oraz rodzaje i wysokość należnych im świadczeń podlegających zaspokojeniu ze środków Funduszu. Wykaz obejmuje świadczenia podlegające zaspokojeniu ze środków Funduszu z okresów poprzedzających dzień wystąpienia niewypłacalności pracodawcy.

1a.¹⁶⁾ Jeżeli zaspokojeniu ze środków Funduszu podlegają świadczenia z okresów następujących po dniu wystąpienia niewypłacalności pracodawcy, podmiot określony w ust. 1 sporządza niezwłocznie, po ustaniu stosunku pracy osób uprawnionych, wykazy uzupełniające; wykazy obejmują wskazanie tych osób oraz rodzaje i wysokość należnych im świadczeń.

1b.¹⁷⁾ Wykaz i wykazy uzupełniające przekazuje się kierownikowi Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w ust. 2.

2.¹⁸⁾ Kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych właściwego ze względu na siedzibę niewypłacalnego pracodawcy, po stwierdzeniu zgodności wykazu lub wykazu uzupełniającego z przepisami ustawy, przekazuje niezwłocznie odpowiednie środki finansowe podmiotowi określonemu w ust. 1, który wypłaca uprawnionym osobom świadczenia przewidziane w ustawie.

¹⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w przypisie 1, oraz ze zmianą wprowadzoną przez art. 2 pkt 5 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹⁶⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

¹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 1, oraz ze zmianami wprowadzonymi przez art. 84 pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej — w związku z reformą ustrojową państwa (Dz. U. Nr 106, poz. 668), który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2000 r., i art. 2 pkt 6 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. c) ustawy, o której mowa w przypisie 1, oraz ze zmianami wprowadzonymi przez art. 84 pkt 2 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 17 jako druga i art. 2 pkt 6 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

3.¹⁹⁾ Wypłata świadczeń pracowniczych może nastąpić także na podstawie wniosku zgłoszonego przez uprawnioną osobę kierownikowi Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wniosek składa się w ciągu dwóch tygodni po upływie terminów przewidzianych do złożenia wykazu lub wykazu uzupełniającego, o których mowa w ust. 1 i 1a. Wypłaty dokonuje kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych niezwłocznie po stwierdzeniu, że wniosek obejmuje roszczenia podlegające zaspokojeniu ze środków Funduszu.

4.²⁰⁾ W postępowaniu, o którym mowa w ust. 2 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów dotyczących wydawania decyzji i postanowień.

Art. 8. 1.²¹⁾ O odmowie wypłaty świadczenia pracowniczego w całości lub w części — zgłoszonego w trybie określonym w art. 7 ust. 1, 1a i 3 — kierownik Biura Terenowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych zawiadamia niezwłocznie na piśmie zainteresowaną osobę, podając uzasadnienie tej odmowy.

2. Spory powstałe w związku z odmową wypłaty świadczenia pracowniczego ze środków Funduszu rozstrzyga sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy.

Art. 9. 1. Środki finansowe przekazane na zaspokojenie świadczeń pracowniczych mogą podlegać egzekucji prowadzonej jedynie na rzecz osób, dla których zostały przekazane.

2.²²⁾ Ze świadczeń pracowniczych mogą być potrącane jedynie zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych, składki na ubezpieczenie zdrowotne i należności alimentacyjne na zasadach przewidzianych w Kodeksie pracy do potrącenia tych należności z wynagrodzenia za pracę.

Art. 10. 1. Wypłata świadczeń pracowniczych ze środków Funduszu powoduje z mocy prawa przejście na Fundusz roszczenia wobec pracodawcy lub masy upadłości o zwrot wypłaconych świadczeń.

2. Przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia Funduszu korzystają z takiej samej

ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę.

3.²³⁾ Fundusz może określić warunki zwrotu wypłaconych świadczeń, a także odstąpić w całości lub w części od dochodzenia zwrotu wypłaconych świadczeń, jeżeli ich zwrot w całości lub w znacznej części jest niemożliwy lub jest związany z poniesieniem kosztów znacznie przewyższających wysokość dochodzonej kwoty.

Art. 11.²⁴⁾ Minister właściwy do spraw pracy, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór wykazów i wniosków, o których mowa w art. 7 ust. 1, 1a i 3, oraz tryb ich składania, a także przekazywania środków z Funduszu i dokonywania wypłat świadczeń.

Rozdział 3

Organizacja i finansowanie Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Art. 12.²⁵⁾ 1. Tworzy się Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

2. Fundusz posiada osobowość prawną i jest państwowym funduszem celowym.

3. Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw pracy.

4. Zadania określone w ustawie realizuje minister właściwy do spraw pracy przy pomocy Krajowego Biura Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Biur Terenowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

5. Krajowym Biurem Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych kieruje dyrektor powoływany i odwoływany przez dysponenta Funduszu, a Biurami Terenowymi Funduszu kierują kierownicy powoływani i odwoływani przez dyrektora Krajowego Biura Funduszu. Dyrektor wykonuje za pracodawcę czynności w sprawach z zakresu prawa pracy w stosunku do pracowników Funduszu.

6. Koszty obsługi Funduszu, ponoszone przez Biura, o których mowa w ust. 5, obciążają ten Fundusz.

7. Minister właściwy do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, organizację, szczegółowe zasady i zakres działania Biur, o których mowa w ust. 4.

Art. 13. Dochodami Funduszu są:

1) składki płacone przez pracodawców,

¹⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. d) ustawy, o której mowa w przypisie 1, oraz ze zmianami wprowadzonymi przez art. 84 pkt 2 lit. c) ustawy wymienionej w przypisie 17 jako druga i art. 2 pkt 6 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

²⁰⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 6 lit. e) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

²¹⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 7 ustawy, o której mowa w przypisie 1, przez art. 84 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 17 jako druga i art. 2 pkt 7 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 163 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

²³⁾ Dodany przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

²⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 8 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

²⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 9 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

- 2)²⁶⁾ zwroty sum wypłaconych tytułem świadczeń pracowniczych oraz ich równowartość w nieruchomościach i związanych z nimi prawach przejętych przez Fundusz za niespłacone w terminie wierzytelności Funduszu z tytułu wypłaconych świadczeń oraz ustanowionych zabezpieczeń,
- 2a)²⁷⁾ dodatnia różnica wartości ze sprzedaży nieruchomości i praw z nią związanych i jej równowartości, o której mowa w pkt 2,
- 3) odsetki od lokat nadwyżek finansowych Funduszu,
- 4) zapisy i darowizny,
- 5) dobrowolne wpłaty pracodawców,
- 6) inne przychody określone w odrębnych przepisach.

Art. 14. 1.²⁸⁾ Środki Funduszu przeznacza się na finansowanie świadczeń, o których mowa w art. 6, oraz na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 12 ust. 6.

2. Nadwyżki bilansowe środków Funduszu mogą być lokowane wyłącznie:

- 1) w bankach państwowych,
- 2) w bonach skarbowych i obligacjach emitowanych lub gwarantowanych przez Skarb Państwa lub Narodowy Bank Polski.

Art. 15.²⁹⁾ Naczelną Radą Zatrudnienia, powołaną na podstawie przepisów o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, opiniuje plany finansowe Funduszu oraz roczne sprawozdania z jego działalności.

Art. 16. (skreślony).³⁰⁾

Art. 17. 1. Obowiązek opłacania składki na Fundusz obciąża pracodawców objętych działaniem ustawy.

2. Składka na Fundusz obciąża koszty działalności pracodawców.

3.³¹⁾ Pracodawca niewypłacalny w rozumieniu art. 3 ust. 1, a także zakłady pracy chronionej lub zakłady aktywności zawodowej określone w odrębnych przepisach — nie mają obowiązku opłacania składki na Fundusz.

²⁶⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 1 pkt 11 lit. a) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

²⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 lit. b) ustawy, o której mowa w przypisie 1.

²⁸⁾ Ze zmianami wprowadzonymi przez art. 1 pkt 12 ustawy, o której mowa w przypisie 1, i art. 2 pkt 10 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

²⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 11 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

³⁰⁾ Przez art. 2 pkt 12 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

³¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 ustawy, o której mowa w przypisie 1, oraz ze zmianą wprowadzoną przez art. 60 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Art. 18. 1.³²⁾ Składki na Fundusz ustala się od wpłat stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

2.³³⁾ Wysokość składki na Fundusz określa ustawa budżetowa.

3.³⁴⁾ Do czasu określenia wysokości składki przez ustawę budżetową, stosuje się składkę w wysokości ustalonej na rok poprzedni. Po ustaleniu wysokości składki przez ustawę budżetową, płatnicy składki dokonują korekty wysokości wpłat od początku roku budżetowego w pierwszym miesiącu następującym po miesiącu, w którym została ogłoszona ustawa budżetowa.

Art. 18a. (skreślony).³⁵⁾

Art. 19. 1. Poboru składek na Fundusz dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych w okresach miesięcznych, łącznie ze składkami na ubezpieczenie społeczne, a kwoty pobrane tytułem składek przekazuje Funduszowi w terminie do 15 dnia następnego miesiąca.

2. W zakresie poboru składek na Fundusz, egzekucji tych składek, wymierzania odsetek za zwłokę oraz dodatkowej opłaty i grzywny z tytułu nieopłacenia składek w terminie stosuje się przepisy dotyczące składek na ubezpieczenie społeczne.

3.³⁶⁾ Koszty poboru składek na Fundusz obciążają Fundusz i są zwracane Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych w wysokości 0,5% przypisu składek na Fundusz.

4.³⁶⁾ W przypadku nieprzekazania w terminach, o których mowa w ust. 1, składek na rachunek bankowy Funduszu od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należne są odsetki ustawowe.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 20. (pominięty).³⁷⁾

Art. 21. (skreślony).³⁸⁾

³²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 103 pkt 4 ustawy, o której mowa w przypisie 8.

³³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 13 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

³⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 16 ustawy, o której mowa w przypisie 1, który wszedł w życie z dniem 1 marca 1996 r., oraz w brzmieniu ustalonym przez art. 2 pkt 13 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

³⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 17 ustawy, o której mowa w przypisie 1, a następnie skreślony przez art. 2 pkt 14 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

³⁶⁾ Dodany przez art. 2 pkt 15 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

³⁷⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.

³⁸⁾ Przez art. 1 pkt 18 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

Art. 22. (pominięty).³⁷⁾

Art. 23. (skreślony).³⁹⁾

Art. 24. (pominięty).³⁷⁾

Art. 25. (pominięty).³⁷⁾

³⁹⁾ Przez art. 2 pkt 16 ustawy, o której mowa w przypisie 5.

Art. 26. (skreślony).⁴⁰⁾

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia⁴¹⁾ z mocą od dnia 1 stycznia 1994 r., z wyjątkiem art. 22, który wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1994 r.

⁴⁰⁾ Przez art. 1 pkt 19 ustawy, o której mowa w przypisie 1.

⁴¹⁾ Ustawa została ogłoszona dnia 4 stycznia 1994 r.

86

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 9 stycznia 2002 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o doradztwie podatkowym.

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718 i z 2001 r. Nr 46, poz. 499) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. Nr 102, poz. 475), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 554 i Nr 160, poz. 1083),
- 2) ustawą z dnia 15 września 2000 r. — Kodeks spółek handlowych (Dz. U. Nr 94, poz. 1037),
- 3) ustawą z dnia 11 kwietnia 2001 r. o zmianie ustawy o doradztwie podatkowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 42, poz. 474)

i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 89 i 93 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. Nr 102, poz. 475), które stanowią:

„Art. 89. 1. Minister Finansów powołuje Komisję Egzaminacyjną pierwszej kadencji na okres 2 lat.

2. Komisja Egzaminacyjna, o której mowa w ust. 1, składa się z pięćdziesięciu pięciu członków, w tym z:

- 1) dwudziestu przedstawicieli Ministra Finansów,
- 2) pięciu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego, delegowanych przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego,
- 3) dziesięciu pracowników naukowych lub naukowo-dydaktycznych w dziedzinach objętych zakresem tematycznym egzaminu,
- 4) dwudziestu osób o uznanym autorytecie w dziedzinach objętych zakresem tematycznym egzaminu lub o dużym doświadczeniu w zakresie doradztwa podatkowego.”

„Art. 93. W ustawie z dnia 13 października 1994 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie (Dz. U. Nr 121, poz. 592) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

«Art. 5a. Do rejestru biegłych rewidentów może być również wpisany ten, kto został wpisany, zgodnie z odrębnymi przepisami, na listę doradców po-